

2016-2017

Guió de l'espectacle teatral

El gat amb botes

transeduca

www.transeduca.com

info@transeduca.com

Tel. 934 740 002

Una noia entra tocant l'acordió, amb ella un noi. Seuen en uns tamborets al costat de l'escenografia.

ACTOR1 Hi havia una vegada en un país molt llunyà la comarca més bonica del món

Els altres actors van recreant la comarca de Carabàs.

Terres fèrtils, rius d'aigua clara i transparent, gent feliç que viu de cultivar les seves terres i dels oficis artesans de tota la vida

Apareixen titelles que representen gent del poble, animals...

.. Era ben bé el que coneixem com un petit paradís

Canvi de llum. L'acordionista para de tocar sona una música dramàtica.

Però vet aquí que un dia com si d'un mal son es tractés va aparèixer per allí un terrible OGRE disposat a fer-se l'amo de tot

Per darrera el decorat apareix l'Ogre.

Aquell Ogre monstruós i aterridor destrossava tot el es creuava al seu camí, era capaç de menjar-se una vaca d'una sola mossegada, quan una casa li agradava en feia fora als seus amos i s'hi quedava a viure amenaçant de mort a tots els qui s'hi oposessin

La narració es va representant amb els titelles.

**EL CONTE DE
'EL GAT AMB BOTES'**

VEURE VÍDEO AQUÍ

Un marquès que governava la comarca va desaparèixer als pocs dies de l'arribada de l'Ogre; uns diuen que va marxar corrent comes ajudeu-me, altres diuen que l'Ogre se'l va menjar i la resta no s'atreveixen a dir res.

CANÇÓ 1: Temps era temps

TEMPS ERA TEMPS, HI HAVIA UN PAÍS,
EL MÉS BONIC DEL MÓN, UN PARADÍS DIUEN
TOTS,
LES TERRES LLAURAVEN I ALS RIUS PESCAVEN.
TRANQUIL·LITAT I PAU ERA LA CLAU.

PERÒ UN DIA FRED D'HIVERN, UN OGRE LLEIG I
FEROTGE

V A TRENCAR AQUELLA PAU, I ES VA FER L'AMO
DE TOT

UN POBRE MOLINER TREBALLAVA NIT I DIA
PER QUE AQUELL OGRE LLEIG, PUGUES OMPLIR
EL SEU BEC

EL CONTE DE
'EL GAT AMB BOTES

ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ1

I AQUELL MOLINER TANT VELL, NO DESCANSA
MAI, POBRET

I AQUELL OGRE LLEIG, MOLT LLEIG , SEMPRE
ESTA MENJANT CAVALL

I AQUELL MOLINER TANT VELL, NO DESCANSA
MAI, POBRET

I AQUELL OGRE LLEIG, MOLT LLEIG , SEMPRE
ESTA MENJANT CAVALL

EL MARQUES QUE GOVERNAVA LA COMARCA,
VA DESAPARÈIXER ALS POCS DIES DE
L'ARRIBADA DE L'OGRE,

UNS DIUEN QUE VA MARXAR CORRENT CAMES
AJUDEU-ME,

ALTRES QUE SE'L VA MENJAR L'OGRE,

I LA RESTA NO S'ATREVEIXEN A DIR RES.

AQUELL OGRE, OBLIGAVA ALS CAMPEROLS A
CULTIVAR LES SEVES TERRES,

I ELL S'HO MENJAVA TOT, QUI ENS POT SALVAR
D'AQUEST MONSTRE,

QUI SERÀ L'HEROI.?

EL CONTE DE 'EL GAT AMB BOTES

ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 1

PAGÈS: No hi ha dret, ens obliga a treballar cada dia de sol a sol.

CARNISSER: I gairebé no ens queda ni menjar.

PAGÈS: Aquest maleït ogre acabarà amb tots nosaltres

MESTRESSA: Si ens obliga a treballar així, aviat caurem malalts.

CARNISSER: He sentit a dir que el Moliner fa dies que no es troba gens bé.

MESTRESSA: Sí, Pobre home, amb tres fills que mantenir i no saben si se'n sortirà.

PAGÈS: Però si aquest matí he passat pel molí i l'he vist carregant sacs.

MESTRESSA: L'Ogre l'obliga a treballar de totes maneres.

CARNISSER: Diuen que el fill petit es va anar a queixar a l'ogre i aquest va amenaçar de menjar-se a tota la família.

PAGÈS: Hauríem...

OFF OGRE: Silenci!! No vull que es parli a esquenes meves, no vull que se'm critiqui, no vull que em desobeïu, no vull que respireu, no vull que visqueu!!!

Espantats, tots corren a refugiar-se a les seves cases.

Les campanes toquen a morts.

NENA: Mare, què passa? Perquè toquen les campanes?

MARE: Males notícies filla meva, toquen a morts.

HOME: Heu sentit? S'ha mort el vell moliner.

MARE: El moliner?

CARNISSER: Pobre home, no es mereixia morir d'aquesta manera.

HOME: La culpa és d'aquest maleït Ogre que...

Senten un soroll i tots corren a amagar-se.

ACTRIU 2: El pobre moliner, obligat a treballar malalt nit i dia, va morir de cansament. Abans de morir va repartir la seva pobre herència entre els seus tres fills:

Al gran li va deixar el molí.

GERMÀ GRAN: Tot el molí per mi? wao... Si tinc el molí si més no, no em faltarà la feina i podré tenir al dia les necessitats de l'Ogre.

ACTRIU 2: Al mitjà li va deixar l'ase.

GERMÀ MITJÀ: Un Ase? I què faig jo amb un ase?

GERMÀ GRAN: Pots treballar amb mi germà?

GERMÀ MITJÀ: De debò?

GERMÀ GRAN: És clar, l'ase pot fer girar la roda del molí, amb l'ase podem carregar els sacs de blat...

GERMÀ MITJÀ: Podem dur la farina al mercat.

GERMÀ GRAN: Socis?

GERMÀ MITJÀ: Socis. (encaixen)

ACTRIU 2: I al petit li va deixar un gat.

GERMÀ PETIT: Un gat? I què faig jo amb un gat?

GERMÀ GRAN: Doncs...

GERMÀ MITJÀ: Podries...

GRAN I MITJÀ: Sort!

ACTRIU 2: Els dos germans van marxar deixant al petit trist i abatut perquè solament havia heretat un gat normal i corrent.

Trist i ensopit el fill petit es mirava el seu gat pensant com podria refer la seva vida amb unes expectatives tan pobres.

FILL PETIT: Un gat? Que se suposa que he de fer amb un gat? Si al menys fos una gallina dels ous d'or, o una vaca que em donés llet, o un cavall amb el que poder fugir d'aquet regne al galop...

CANÇÓ 2: Un gat és un tresor

FILL: VAJA SORT QUE TINC

SEMBLA SER QUE EL CEL M'HA CONDEMNAT

EL MEU DESTÍ ESTÀ TRENCAT

ABANDONAT

I EL MEU ÚNIC AMIC RES MÉS QUE UN GAT

LA MEVA SORT S'HA ACABAT

QUE FARÉ

SI EL MEU GERMÀ TE EL MOLÍ

QUE FARÉ

SI A L'ALTRE L'ASE HA DEIXAT

VET AQUÍ

QUE FAIG JO AMB UN GAT

GAT: No et queixis home.

FILL: Eh?? Parles?

GAT: És evident, no?

FILL: El que em faltava, un gat que parla.

GAT: Podria ser pitjor.

FILL: Pitjor? Com?

GAT: ... un tocino que fa pudor?

FILL: No estic per bromes.

GAT: Animat, Home, tu fes-me cas i veuràs com ens en sortim.

EL CONTE DE
'EL GAT AMB BOTES'

ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 2

FILL: Que et faci cas?

GAT: JO T'HO DIRÉ

ESCOLTA'M BE

UN GAT ÉS UN TRESOR SI EL CUIDES

T'OMPLE DE VIDA

I T'OMPLE EL SAC

MÉS VAL TENIR UN GAT

QUE NO TENIR RES

FILL: Hola senyora verdulaire us porto un gat per que el vengueu.

VERDULAIRE: NEN QUE T'HAS PENSAT

UN GAT NO ES POT MENJAR, ESTÀS MALALT

LA SEVA CARN ÉS TIRANT

FILL: NO TINC RES MÉS

VERDULAIRE: DONCS NEN HO TENS FUMUT

QUIN GREU QUE EM SAP

SENSE MENJAR NI TREBALL

NO TENS FUTUR

EL DIA ÉS LLARG I CAL MENJAR

HO TENS FATAL

AFANYA'T A BUSCAR UN TREBALL

SINÓ HO TENS CLAR

EL CONTE DE 'EL GAT AMB BOTES'

ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 2

DESFÉS-TE D'AQUEST gat

GAT: UN MOMENT

ESCOLTA'M BE

UN GAT ÉS UN TRESOR SI EL CUIDES

T'OMPLE DE VIDA

I T'OMPLE EL SAC

MÉS VAL SER UNA MICA MÉS LLEST

QUE TENIR DINERS

DONA: Que fas per aquí?

FILL: Intentar vendre el meu gat, perquè no tinc diners

DONA: Ahh els diners no fan la felicitat però ajuden a sobreviure

FILL: Així que no em queda altre que confiar amb aquest gat

Que sigui el que deu vulgui

GAT: UN GAT ÉS UN TRESOR SI EL CUIDES

T'OMPLE DE VIDA

**EL CONTE DE
'EL GAT AMB BOTES'**

**ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 2**

I T'OMPLE EL SAC
MÉS VAL TENIR UN AMIC
QUE MOLTS DINERS

FILL: UN GAT ÉS UN TRESOR SI EL CUIDES
T'OMPLE DE VIDA
I T'OMPLE EL SAC

TOTS: MÉS VAL CONFIAR EN UN GAT
QUE NO TENIR RES

**EL CONTE DE
'EL GAT AMB BOTES'**

**ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 2**

FILL: Be... (pel gat) vet aquí la meva fortuna! (fosc)

El Gat i el fill petit sons enmig del no res.

GAT: Bé, preparat per triomfar a la vida?

FILL: Preparat? Triomfar? ...doncs sí que estem ben arreglats.

GAT: No heu d'entristir-vos senyor, solament heu de proporcionar-me una bossa i un parell de botes per caminar entre els matolls, i veureu que la vostra herència no és tant pobre com penseu.

FILL: Una bossa i un parell de botes?

GAT: Exactament.

FILL: D'acord. Total... no hi puc perdre res.

NARRADOR: El fill petit li compra unes botes i una bossa i quan el gat va tenir el que va demanar, es va calçar les botes i ficant-se la bossa al coll, va subjectar els cordills d'aquesta amb les dues potes davanteres, i es va dirigir a un camp on hi havia molts conills i en va caçar un. molt content amb la seva presa, va anar a veure el Rei que vivia en la comarca veïna.

PATGE: S'ha majestat el Rei!

Entra el Rei.

GAT: Vet aquí, majestat, un conill de camp que el senyor marquès de Carabàs (era el nom que havia inventat pel seu amo) m'ha encarregat obsequiar-vos de part seva.

REI: Marqués de Carabàs? No el coneixia a aquest marquès. Digues-li al teu amo que li dono les gràcies i que m'agrada molt.

GAT: Què t'ha semblat?

FILL: Li has regalat el conill!! Si l'haguessis portat a casa com a mínim haguéssim tingut dinar i sopar.

GAT: Has de tenir una mica de paciència i ser intel·ligent... ja veuràs.

NARRADOR: En una altra ocasió, es va amagar en un camp de blat i va caçar dues perdius. Va anar al moment a oferir-les al Rei, tal com havia fet amb el conill de camp.

PATGE: S'ha majestat el Rei!

Entra el Rei.

GAT: Vet aquí, majestat, unes perdius del camp del senyor marquès de Carabàs. M'ha encarregat obsequiar-vos-les de part seva.

REI: Perdius? És el meu plat preferit. Digues al Marqués que li estic molt agraït. Patge?

PATGE: Majestat?

REI: Doneu menjar i beure al missatger del Marqués... que no li falti de res!

PATGE: Com vos maneuj majestat.

NARRADOR: I després de menjar i beure tant com va volgué el Gat va tornar cap a casa.

GAT: Què t'ha semblat?

FILL: Molt bonic, ara tu estàs ben tip i jo cada dia que passa tinc més gana.

GAT: Paciència... has de ser pacient i intel·ligent.

NARRADOR: El gat va continuar així durant dos o tres mesos, portant-li de tant en quant al Rei productes de caça de les terres imaginàries del seu amo.

L'escena representa com el gat caça i regala al Rei uns coloms, un porc senglar i uns faisans, i com el Rei omple de compliments al gat.

Un dia, el gat, va saber que el rei aniria a passejar per la vora del riu amb la seva filla, la princesa més bonica del món.

REI: Benvolgut amic, si demà teniu previst regalar-me alguna cosa us he de dir que no em trobareu a palau, he promès a la meva filla, la princesa, dur-la a fer una passejada pels marges del riu.

GAT: Cap problema, ja tornaré passat demà.

NARRADOR: El gat amb botes va tenir una gran idea que va córrer a explicar al seu amo.

GAT: Si voleu el meu consell, la vostra fortuna està feta.

FILL: Que ja tinc la fortuna feta?

GAT: Sí, No teniu més que banyar-vos al riu, en el lloc que us mostraré.

FILL: Banyar-me al riu?

GAT: Si, jo faré la resta.

FILL: I banyant-me al riu faré fortuna?

GAT: Una fortuna com ninguna, creieu-me!

NARRADOR: El fill petit del moliner va fer el que el seu gat li va aconsellar, sense saber ben bé de què serviria. Mentre s'estava banyant, el Rei va passar per allà, i el gat es va posar a cridar amb totes les seves forces:

GAT: Socors! Socors! El senyor marquès de Carabàs s'està ofegant!

REI: Atureu-vos, atureu-vos! El meu amic el Marquès de Carabàs s'està ofegant! Aviseu a la guàrdia, als equips de salvament, a protecció civil, als bombers ...ordeno que se'l salvi al moment!

NARRADOR: Quan el Marquès va estar sà i estalvi el gat va continuar amb el seu pla.

GAT: Majestat, quina sort que passàveu per aquí, si no el meu amo seria mort.

REI: Estic content de poder ajudar a un home tan generós.

GAT: Ai, majestat, les desgràcies mai venen soles, resulta que mentre el meu amo s'estava ofegant algun lladre de camins li ha robat la roba. Com ho farem? Haurà d'anar amb pilotes per aquests camins de déu.

REI: De cap manera! Aviseu d'immediat als encarregats del meu guarda-roba. Aneu a buscar un dels meus millors vestits pel senyor marquès de Carabàs. És el mínim que puc fer per un senyor tan generós.

NARRADOR: I dit i fet, en un moment el fill del moliner, guarnit amb un dels millors vestits reials del mateix Rei semblava talment un cavaller de la cort.

REI: Amic Marqués... es nota que sou de sang reial, us queda com un guant.

FILL: Voleu dir?

REI: Esteu radiant!

FILL: Nooo..

REI: Guapíssim!

FILL: ...I ca!

REI: Súper sexi!

FILL: Adulador!

REI: Esteu fet un Dandi.

FILL: No...

REI: Sí...

FILL: No...

REI: Sí...

FILL: No...

REI: Sí...

FILL: Tu...

REI: Tu...

FILL: Tu...

REI: Tu...

FILL: No, tu...

REI: No, tu...

NARRADOR: El Rei li va prestar mil atencions al nou Marqués de Carabàs. I com que això és un conte, i en tots els contes que hi ha un Rei i un Xicot ben plantat hi ha d'haver una princesa, en aquest no serà menys i una princesa molt bufona i divertida, que acompanyava al seu pare es va fixar en aquest noi que vestit com un cortesà no feia mala pinta.

Efecte enamorament.

MARQUÉS: Hola.

PRINCESA: Hola.

MARQUÉS: Com et dius?

PRINCESA: Princesa.

MARQUÉS: Princesa?

PRINCESA: Sí.

MARQUÉS: És un nom molt bonic.

PRINCESA: Sí. I tu com et dius?

MARQUÉS: Marqués.

PRINCESA: Marqués?

MARQUÉS: Sí.

PRINCESA: És un nom molt bonic.

MARQUÉS: Pssa...

PRINCESA: No t'havia vist mai.

MARQUÉS: No, Jo tampoc no t'havia vist mai.

PRINCESA: És que el món és molt gran.

MARQUÉS: És clar... és tan gran.

PRINCESA: I rodó.

MARQUÉS: Sí, molt rodó.

PRINCESA: M'ha dit el papà que gairebé t'ofegues.

MARQUÉS: Sí, però no té importància.

PRINCESA: Hauràs passat molta por.

MARQUÉS: No creguis...

PRINCESA: És clar, com que ets tant valent.

MARQUÉS: I tu tan ...simpàtica.

PRINCESA: I tu tan ...fort.

MARQUÉS: i tu tan ...princesa.

CANÇÓ 3: M'agrades

UMM M'AGRADES

COM M'AGRADES

I M'AGRADES TANT

QUE CREC QUE ESTIC SOMIANT

COM M'AGRADES

I EL MEU COR BATEGA FORT SI ET TINC A PROP

QUI M'HAGUÉS DIT

QUE ET TROBARIA AQUÍ

COM UN OCELL QUE HA PERDUT EL SEU NIU

TOT JUST T'HE VIST

I M'HE SENTIT VOLAR

SOC JO UN OCELL?

I TU EL NIU QUE HE BUSCAT?

ELL: OHH BELLA PRINCESA

NO HE ESTAT DEL TOT HONEST

JO NO SOC RIC

SOC CAMPEROL

EL MEU GAT POTSER HA MENTIT

PERÒ ENCARA QUE ÉS PETIT

EL CONTE D'
'EL GAT AMB BOTES'

ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 3

ÉS MOLT MOLT LLEST
CONFIA EN MI

ELLA: UMM M'AGRADES
COM M'AGRADES
I M'AGRADES TANT
QUE JA T'HE PERDONAT
COM M'AGRADES
I EL MEU COR BATEGA FORT SI ET TINC A PROP

DIUCONFIA EN MI S QUE AQUEST GAT
ET POT CANVIAR LA SORT
DONCS TE TRUCS PER CONVÈNCER A TOTHOM
I QUE UN OGRE LLEIG
TE TOT EL POBLE ESCLAU
I QUE AQUEST GAT EL POT VÈNCER TOT SOL

ELL: DONCS TOT I QUE ÉS PETIT
MOLT MAGRA I ESQUIFIT
ESCOLTA'L BE
ELL SAP QUE FER
A L'OGRE VENCEREM
TOTS JUNTS EL CAÇAREM

**EL CONTE D'
'EL GAT AMB BOTES'**

**ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 3**

CONFIA AMB MI
FEM UN EQUIP
ELS DOS: UMM M'AGRADES
COM M'AGRADES
I M'AGRADES TANT
QUE AMB TU JO EM VULL CASAR
COM M'AGRADES
I EL MEU COR BATEGA FORT SI ET TINC APROP

EL CONTE D'
'EL GAT AMB BOTES'

ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 3

FOSC.

NARRADOR: Un cop enamorats i compromesos El Rei va demanar Al Marqués que l'acompanyés durant el passeig. El Gat amb botes, encantat al el seu projecte que es prenia com tot un repte, es va avançar al carruatge per continuar amb el seu pla.

El carruatge segueix el seu camí. En un altre lloc no lluny d'allí, l'Ogre continua terroritzat a tothom.

OGRE: Maleïts dropos, ganduls, malfeiners!! Heu de treballar més!!! Vull més diners, vull més menjar ...vull més!!!

NARRADOR: A la comarca de Carabàs les coses continuaven igual de fosques i terribles. Tothom continuava vivint a l'ombra del terrible Ogre.

SEGADOR: Quan temps podrem aguantar així?

SEGADOR: Sempre amb aquesta por, amb aquesta angúnia.

SEGADOR: Això no és vida.

GAT: (arribant) Bons segadors, conec el vostre problema i crec que en tinc la solució.

SEGADOR: Què?

SEGADOR: tu tens la solució?

SEGADOR: Però com ens pot ajudar un gat?

GAT: Feu-me cas. Un Rei molt important és a punt de passar per aquí, si li dieu que el prat que esteu segant és del marqués de Carabàs, entre tots aconseguirem lliurar-nos de l'Ogre.

SEGADOR: Vols dir?

SEGADOR: No hi podem perdre res, fem el que ens diu.

SEGADOR: Déu vulgui que tinguis raó i que puguem tornar a viure tranquils i en pau.

NARRADOR: el carro arribava i el Gat es va amagar per no ser vist.

REI: Caram, caram... quins camps més espectaculars i més ben cuidats.

SEGADOR: Són les millors terres de la comarca.

REI: Digueu bon home... i qui és el propietari d'aquests camps tant productius?

SEGADOR: El Marquès de Carabàs majestat.

SEGADOR: Sí, el Marquès de Carabàs.

SEGADOR: El propietari des de sempre és el Marquès de Carabàs.

REI: Caram, caram... el meu amic el Marquès de Carabàs té unes magnífiques possessions.

SEGADOR: Mireu, Majestat, és una terra que no deixa de produir amb abundància cada any.

REI: Continuem el viatge, tinc ganes de conèixer la comarca del meu amic.

NARRADOR: El mestre gat, que anava sempre davant, va trobar uns camperols que recol·lectaven i els va dir:

GAT: Bona gent que esteu recol·lectant, si dieu que tots aquests camps pertanyen al marquès de Carabàs, m'ajudareu a fer que la comarca torni a ser lliure i puguem viure en pau.

CAMPEROL: I ens deslliurarem de la tirania de l'Ogre?

CAMPEROL: I podrem alimentar a les nostres famílies?

GAT: Sí, si treballem tots junts per enderrocar-lo.

CAMPEROL: Farem el que tu ens diguis.

NARRADOR: El Rei, que va passar moments després i al veure aquells cultius tant ufanosos va preguntar.

REI: De qui són aquests camps cultivats?

CAMPEROL: Són del senyor marquès de Carabàs.

CAMPEROL: Des de la primera patata a la darrera col que trobaràs són del Marquès de Carabàs.

REI: Caram, caram... el meu amic posseeix una comarca ben rica i prospera.

NARRADOR: I el joc s'anava repetint, el gat sempre s'avançava i tots estaven disposats a col·laborar amb ell per tal de fer fora a l'Ogre tirà i retornar la comarca a la pau i la tranquil·litat.

Arriben a un lloc on hi ha unes dones feinejant.

REI: Escolteu...

DONES: Del Marqués de Carabàs!

REI: Caram, caram...

DONES: Tot el que trobaràs és del Marqués de Carabàs!

El Rei continua el seu camí, el Gat amb botes es torna a avançar i parla amb el públic.

GAT: Amics i amigues, ara us toca a vosaltres, el Rei és apunt d'arribar i necessito que li feu creure que tot el que veu al seu voltant és del Marqués de Carabàs, així que quan us preguntí: De qui es tot això haureu de respondre "Del Marqués de Carabàs"

Arriba el Rei i amb l'ajut del Gat amb Botes, el públic l'ensarrona.

Un castell fosc i tenebrós s'alça al cap d'amunt del Tossal de Carabàs. És el Castell de l'Ogre, el proper objectiu del Gat amb botes.

CAMARLENC: Sí?

GAT: I és el vostre amo?

CAMARLENC: Qui el demana?

GAT: Sóc el Gat amb botes, l'emissari del Rei d'aquí al costat.

CAMARLENC: Un moment. **(surt)**

NARRADOR: I si l'Ogre et descobreix?

GAT: El qui no s'arrisca no pisca!

NARRADOR: No serà molt perillós?

GAT: No t'embarquis per l'abril, si no vols estar en perill

NARRADOR: Abans de fer una cosa pren consell si és perillosa.

GAT: Qui no s'acosta al foc, no té perill de cremar-se.

NARRADOR: Qui desitja perill que es faci Guàrdia Civil.

CAMARLENC: Endavant, el meu amo el rebrà a la sala d'estar.

GAT: Gràcies. **(Va per entrar)**

NARRADOR: Pstt! Sort!

GAT: El dia que tomba la lluna, tot treball és de fortuna.

NARRADOR: Qui porta capa, de tot s'escapa.

GAT: Qui molt juga amb el gat, en sortirà esgarrapat.

El Gat amb botes entra al castell i va a veure a l'ogre.

OGRE: Qui ets tu?

GAT: Sóc el Gat amb botes, l'emissari del Rei d'aquí al costat I no he volgut passar tant a la vora del vostre castell sense tenir l'honor de fer-li la reverència al molt honorable Ogre.

OGRE: Molt honorable?

GAT: Honorabilíssim!

OGRE: M'agrada... Seu amb mi i comparteix la meva taula.

GAT: M'han assegurat excel·lència, ...em permet que li digui excel·lència?

OGRE: És clar que sí, dieu, dieu...

GAT: Com anava dient: M'han assegurat excel·lència que vos teniu el do de convertir-vos en qualsevol classe d'animal, que podríeu, per exemple, transformar-vos en lleó o en elefant.

OGRE: És cert amic meu, tinc el poder de convertir-me en l'animal que vulgui.

GAT: Qualsevol animal?

OGRE: Qualsevol.

GAT: Gran, petit, pelut, amb plomes, potes, volador, nedador o caçador?

OGRE: Gran, petit, pelut, amb plomes, potes, volador, nedador o caçador.

GAT: És extraordinari. Tant que costa de creure.

OGRE: Dubteu de la meva paraula.

GAT: Mai no gosaria a fer-ho excel·lència. És només que m'esgarrija pensar que sou capaç de convertir-vos per exemple ...en un lleó, que és l'animal que més m'espanta del món.

OGRE: Un lleó us fa por?

GAT: Por, temor, pànic, esglai... és la cosa per mi més aterridora.

OGRE: Doncs tranquil que no m'hi convertiré.

GAT: Encara, que potser sent vostè tant de confiança, excel·lència...

OGRE: Sí.

GAT: Podríeu convertir-vos en lleó a veure si així li perdo la por.

OGRE: Fet!

L'Ogre es converteix en lleó i el Gat amb botes simula un gran esglai.

GAT: Prou, prou... us ho prego.

L'Ogre Cofoi recupera la seva forma original.

OGRE: Ha, ha, ha,... voleu dir que n'hi ha per tant.

GAT: Creieu-me que és el lleó més aterridor que he vist mai, i mireu que jo n'he vist molts.

OGRE: Sí, tothom em diu que em surt molt bé.

GAT: El que també m'han dit i això sí que crec que deu ser incert és que vos també teniu el poder d'adquirir la forma del més petit animalet, per exemple, que podeu convertir-vos en un ratolí, en una rata; us confesso que això em sembla impossible.

GAT: Un ogre com vos tant grandiós, amb aquesta presència i envergadura, no veig com pot encabir-se en el cos d'un petit ratolí.

OGRE: Doncs si us plau veure-ho i no us heu d'espantar, prou que us ho mostraré.

GAT: Estaria encantat de veure-ho, però no us asseguro que no passi por.

OGRE: Vigileu que procedeix-ho.

L'Ogre es transforma en un petit ratolí.

NARRADOR: Amb prou feines L'Ogre es va transformar amb ratolí, el Gat amb Botes es va llançar sobre ell i se'l va menjar.

GAT: Quina gana que tenia, tot el dia treballar sense tenir temps de menjar.
(fosc)

NARRADOR: El Gat amb Botes més espavilat que la gana, s'havia menjat a l'ogre, però encara faltaven coses per fer...

Truquen a la porta del castell.

CAMARLENC: S'ha majestat el Rei d'aquí al costat.

GAT: Feu-lo passar.

NARRADOR: el Rei que al passar va veure el bonic castell de l'Ogre, va voler entrar. El nostre amic amb botes havia de pensar com explicar la seva presència en aquell castell.

Entra el Rei.

GAT: Vostra Majestat sigui benvinguda al castell del senyor marquès de Carabàs.

REI: Com? Aquest castell també pertany al meu amic el Senyor de Carabàs?

GAT: Efectivament majestat.

GAT: Veureu, és un home molt discret i no li agrada fer ostentació de les seves riqueses.

CAMARLENC: (Entrant) El Marquès de Carabàs i la filla del Rei d'aquí al costat.

PRINCESA: Pare!

REI: Filla! Amic Marquès de Carabàs, quin palau més bonic que teniu.

PRINCESA: Aquest palau és teu Cuqui?

MARQUÈS: Meu?

REI: Cuqui?

El Gat fa un senyal al Fill del Moliner per a que entengui la situació.

MARQUÉS: Sí, amic meu, és meu des de fa unes setmanes? ...uns anys? ...molts, molts anys, pertany a la meua família de generacions ençà.

REI: Sou una bona persona i un partit. M'agrada filla.

PRINCESA: T'agrada?

CANÇÓ: M'AGRADA

UMM M'AGRADA

COM M'AGRADA

I M'AGRADA TANT

QUE CREC QUE ESTIC SOMIANT

COM M'AGRADA

I VOLDRIA SER EL TEU SOGRE BEN AVIAT

QUI M'HAGUÉS DIT

QUE ET TROBARIA AQUÍ

COM UN OCELL QUE HA PERDUT EL SEU NIU

TOT JUST T'HE VIST

I M'HE SENTIT FELIÇ

EL MILLOR PRÍncep
QUE MAI S'HA TROBAT.

FILL: Majestat, estic molt content i molt afalagat per tots aquests compliments, però em veig en el deure moral de dir-vos una cosa.

La princesa gesticula amb totes les seves forces per a que el seu enamorat no es descobreixi.

Jo no sóc Marquès de Carabàs si no el pobre fill petit d'un moliner.

REI: Fill d'un moliner?

FILL: Sí, el meu pare va morir i em va deixar com a herència aquest gat.

REI: Un gat com a herència, pobre noi.

FILL: No, és la millor herència del món, gràcies a ell us he conegut i hem pogut desfer-nos de l'Ogre que terroritzava la comarca.

REI: Ogre, quin Ogre?

Entre el Gat i el fill del Moliner mimen tota la veritat de història.

REI: Noi, ets molt valent i molt honrat per contar-me la veritat.

PRINCESA: És valent, fort i és guapíssim!!!

ELLA: UMM M'AGRADES
 COM M'AGRADES
 I M'AGRADES TANT
 QUE CREC QUE ESTIC SOMIANT
 COM M'AGRADES
 I EL MEU COR BATEGA FORT SI ET TINC A PROP

QUI M'HAGUÉS DIT
 QUE ET TROBARIA AQUÍ
 COM UN OCELL QUE HA PERDUT EL SEU NIU
 TOT JUST T'HE VIST
 I M'HE SENTIT VOLAR
 SOC JO UN OCELL?
 I TU EL NIU QUE HE BUSCAT?

UMM M'AGRADES
 COM M'AGRADES
 I M'AGRADES TANT
 QUE AMB TU JO EM VULL CASAR
 COM M'AGRADES
 I EL MEU COR BATEGA FORT SI ET TINC APROP

REI: Així que a tu filla meva t'agrada aquest noi?

REI: Això ho faré sense consulta popular per anar més de pressa. Pel servei al vostre poble, pel valor, la sinceritat i perquè em caieu molt simpàtic us anomeno Marqués de Carabàs i mano que totes les possessions de l'Ogre passin a ser a partir d'ara possessions vostres. Au, ja està.

GAT: Visca el marqués de Carabàs! (aplaudiments) PRINCESA: Sí, pare.

REI: Així xicot que a tu t'agrada la meva filla?

FILL: Sí pare, ...vull dir sí majestat.

REI: A mi també m'agrada el xicot, però la llei diu que no et pots casar amb ningú que no sigui de sang reial.

GAT: Em permeteu majestat?

REI: Dignes

GAT: Hi ha lleis antigues que durant molts anys han fet un gran servei, però que amb els anys s'han quedat una mica passades de moda... caducades... que són un rotllo vaja!

REI: I?

GAT: Per què no feu una consulta popular?

REI: Una consulta popular?

GAT: Vos consulteu al poble si li agradaria que es canviés la llei per a que el meu amo, el fill del moliner, es pogués casar amb la seva filla.

REI: Que pregunti al meu poble?

GAT: Sí. Si el poble accepta canvieu la llei i si no accepta (a part) sempre us podreu escapar.

REI: Consultar i acceptar la voluntat del poble? ...curiós.

GAT: Es diu democràcia... és una moda que ve de països llunyans.

REI: M'agrada... però si s'estén massa potser em quedi sense feina. Au, anem per feina.

Sa majestat el Rei organitza una consulta popular amb el públic per decidir si canviar o no la llei del casament reial. És de suposar que el resultat serà favorable al canvi.

REI: Visca els nuvis!!

Els nuvis van per marxar, però el Rei els atura.

Un moment. (al fill del moliner)Agenollat.

Agafa l'espasa.

REI: Això ho faré sense consulta popular per anar més de pressa. Pel servei al vostre poble, pel valor, la sinceritat i perquè em caieu molt simpàtic us anomeno Marqués de Carabàs i mano que totes les possessions de l'Ogre passin a ser a partir d'ara possessions vostres. Au, ja està.

GAT: Sí. Si el poble accepta canvieu la llei i si no accepta (a part) sempre us podreu escapar.

REI: Consultar i acceptar la voluntat del poble? ...curiós.

GAT: Es diu democràcia... és una moda que ve de països llunyans.

REI: M'agrada... però si s'estén massa potser em quedi sense feina. Au, anem per feina.

Sa majestat el Rei organitza una consulta popular amb el públic per decidir si canviar o no la llei del casament reial. És de suposar que el resultat serà favorable al canvi.

REI: Visca els nuvis!!

Els nuvis van per marxar, però el Rei els atura.

Un moment. (al fill del moliner)Agenollat.

Agafa l'espasa.

REI: Això ho faré sense consulta popular per anar més de pressa. Pel servei al vostre poble, pel valor, la sinceritat i perquè em caieu molt simpàtic us anomeno Marqués de Carabàs i mano que totes les possessions de l'Ogre passin a ser a partir d'ara possessions vostres. Au, ja està.

GAT: Visca el marquès de Carabàs! (aplaudiments)

REI: Només dependrà de vos, senyor marquès, que sigueu el meu gendre.

PRINCESA: Ejem, ejem...

REI: I de la meva filla, és clar...

NARRADOR: El marquès, fent grans reverències, va acceptar l'honor que li feu el Rei; i aquell mateix dia es va casar amb la princesa. El gat es va convertir en gran senyor i ja no va córrer més darrera les rates si no per divertir-se.

CANÇÓ 4: Cançó final

ADÉU-SIAU, TOTS JUNTS PIQUEM DE MANS, BEN FORT, BEN FORT,

ADÉU-SIAU, ADÉU-SIAU,

I ENS ACOMIADEM AMB AQUEST FINAL FELIÇ,

1, 2, 3, 4

EL NOSTRE CONTE HA ACABAT,

TOT EL POBLE ES FELIÇ GRACIES A ELL,

UN GAT AMB BOTES L'HEROI,

I DOS JOVES CONTENTS I ENAMORATS,

AQUELL OGRE VAN VENÇA AMB L'ASTÚCIA I L'AMISTAT,

EL NOSTRE CONTE HA ACABAT, NOMÉS CAL DIR...

ADÉU-SIAU,

TOTS JUNTS PIQUEM DE MANS, BEN FORT, BEN FORT,

ADÉU-SIAU, ADÉU-SIAU,

I ENS DESPEDIM AMB AQUEST FINAL FELIÇ,

1, 2, 3, 4

**EL CONTE D'
'EL GAT AMB BOTES'**

**ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 4**

JO HE TROBAT AL MEU PRÍncep

JO LA PRINCESA QUE MÉS VULL

JO HE VENÇUT UNA FERA,
EM FORMAT UN EQUIP DE BONS AMICS,
TOT PLE DE PAU I D'AMOR, D'AQUEST POBLE
SERVIDOR,
CANTEM TOTS JUNTS LA CANÇÓ,

ADÉU-SIAU,
TOTS JUNTS PIQUEM DE MANS, BEN FORT, BEN
FORT,
ADÉU-SIAU, ADÉU-SIAU,
I ENS DESPEDIM AMB AQUEST FINAL FELIÇ,
ADÉU-SIAU, TOTS JUNTS PIQUEM DE MANS, BEN
FORT, BEN FORT,
ADÉU-SIAU, ADÉU-SIAU, I ENS DESPEDIM AMB
AQUEST FINAL FELIÇ,
1, 2, 3, 4

Fosc i final.

**EL CONTE D'
'EL GAT AMB BOTES'**

**ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 4**

CANCIÓN 5: Canta amb Transeduca

Quan veniu al teatre
 i s'aixeca el teló,
 Saps què t'espera a Transeduca,
 Comença la funció!
 Quan veniu al teatre
 ho passeu superbé.
 per això aplaudiu, molt, molt fort,
 Una, dues i tres.
 I ara tothom a cantar,
 la, la, la, la.
 Un altre cop,
 la, la, la, la.
 No se sent res!
 La, la, la, la.
 Transeduca t'agradarà.
 I ara anem a saludar,
 ei, ei, ei, ei.
 Mans amunt tot el públic!
 ei, ei, ei, ei,
 Vinga tots, més amunt,
 ei, ei, ei, ei.
 Transeduca t'agradarà.

EL CONTE D'
'EL GAT AMB BOTES'

ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 5

Quan veniu al teatre
 és un dia especial.
 Tota la classe, preparada,
 Per passar-ho genial.
 Quan veniu al teatre
 Tot sempre surt molt bé.
 Per això aplaudiu, ben, ben fort,
 Una, dues i tres.
 I ara llencem un petó gegant,
 mua, mua, mua, mua.
 Encara més gran, som-hi,
 mua, mua, mua, mua.
 Les profes també,
 mua, mua, mua, mua.
 Transeduca t'agradarà.
 I fem pessigolles al del costat.
 hi, hi, hi, hi.
 Vinga aquestes pessigolles,
 hi, hi, hi, hi.
 Tothom a riure de valent,
 hi, hi, hi, hi.
 Transeduca t'agradarà.

**EL CONTE D'
'EL GAT AMB BOTES'**

**ESCOLTAR ONLINE:
CANÇÓ 4**